

Proprium Sanctorum.

Paras Hiemalis.

IN FESTO
Præsentationis B. M. V.
Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V.
per Annum [191] præter
sequentia.

In utrisque Vesperis,
ad Magnificat, Antiphona.

Beata Dei Géni-
trix María, Vir-
go perpétua,
templum Dó-
mini, sacrárium Spíritus
sancti, sola sine exémplo
placuísti Dómino nostro
Jesu Christo, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beatam Ma-
riam semper Virgi-
nem, Spíritus sancti habi-
táculum, hodiérna die in
templo præsentári voluí-
sti : præsta quæsumus, ut

ejus intercessióne, in tem-
plo glóriæ tuæ præsen-
tári mereámur. Per Dó-
minum... in unitáte ejús-
dem Spíritus.

Et fit Commemoratio
Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones.
Ego sapiéntia. [197]

In II. Nocturno.
Ex libro sancti Joánnis
Damascéni de fide ortho-
dóxa. Lib. 4. cap. xv.

Lectio íb.

Aoachim lectíssi-
mam illam, ac
summis láudibus
dignam mulierem Annam
matrimónio sibi copulá-
vit. Verum, quemádmó-
dum prisca illa Anna, cum
sterilitátis morbo laborá-
ret, per oratióne ac pro-
missiõnem Samuëlem pro-

creavit; eodem modo hæc etiam per obsecrationem et promissionem Dei Genitricem a Deo accepit, ut ne hic quoque cuiquam ex illústribus matrónis cederet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocabulum) Dóminam parit (id enim Mariæ nómine significátur) : vere etenim rerum ómnium condítarum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxstitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúctur : ac deinde in domo Dei plantáta, atque per Spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium effícitur : ut quæ videlicet ab omni hujúsce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxisset, atque ita vírginem una cum corpore ánimam conservasset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

✠. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ✠. Et sicut cinnamómum et balsamum aromatízans. — Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Libro 2. post initium.

Lectio v.

Talis fuit María, ut ejus unius vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displicet, opus probémus : ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmíum, imitétur exéplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexillum fídei, devotiónis obséquium : virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret : quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens : Hæc torum filii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre.

✠. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filia Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ✠. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt.

Lectio vj.

Quid ergo exsequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam :

alterum ultra natúram superfuisse, alterum pene ipsi natúrae defuisse? Illic nulla intermissa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi successisset volúntas, cibis plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delicias ministráret. Dormire non prius cupiditas, quam necéssitas fuit : et tamen cum quiesceret corpus, vigiláret ánimus : qui frequenter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta continuat, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

✠. Ornátam. [201]

In iij. Nocturno, Homilia. Magnæ devotiónis et fídei. *ibid.* [204]

✠. vij. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ✠. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvenámen, quicúmque celebrant tuam sanctam Præsentationem. — Quia.

Ad Laudes Commem. Feriæ.

In ij. Vesperis, Aña ad Magnif. ut in primis. 509.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

S. Saturnini

Martyris Commemoratio.

Ad Vesperas, Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

✠. Glória et honóre. **de Communi unius Martyris.**

Oratio.

DEus, qui nos beáti Saturnini Mártiris tui concédís natalitio pérfrui : ejus nos tribue méritis adjuvári. Per Dóminum nostrum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quod si Festum duplex ex majoribus vel alicujus Doctoris Ecclesiæ venerit in Dominica, transfertur in primam diem non impeditam. Duplicia vero minora vel Semiduplicia commemorantur in utrisque Vesperis et Laudibus sine ix. Lectione. De Simplicibus item fit tantum Commemoratio ut in Rubricis generalibus.

De Vigilia S. Andreæ Apostoli nihil fit nisi in Missa.

Ad Laudes, Añã. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

℣. Justus ut palma.

Oratio ut supra. 511.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

S. Andreae

Apostoli. Dupl. ij. classis.

IN I. VESPERIS.

Añã, Capit. et Hymnus de Laudibus. 518.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apost. [2]

℣. In omnem terram exiit sonus eorum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnif. Añã. Unus ex duobus, * qui secuti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúia

Oratio.

Majestatem tuam Dómine suppliciter exoramus: ut sicut Ecclesiæ tuæ beatus Andréas Apóstolus exstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apóstolorum Dóminum, * Venite adorémus.

Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Terna Christi múnera,
Apostolorum glóriam,
Palmas et hymnos debitos

Lætis canamus mentibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Coeléstis aulæ milites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctorum fides,
Invicta spes credentium,
Perféccta Christi caritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Paterna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Coelum replétur gáudio.

Patri, simulque Fílio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Añã. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Psalmi trium Nocturn. de Communi Apost. [5]

Añã. Venite post me, dicit Dóminus, faciam vos fieri piscatóres hóminum.

Añã. Relictis rétibus suis, secuti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exiit sonus eorum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eorum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. x.

Inis legis, Christus, ad justítiam omni credenti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in cælum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est ver-

bum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℞. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Venite post me, faciam vos fieri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. — Venite.

Lectio ij.

Corde enim créditur ad justítiam: ore autem confessio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non crediderunt? Aut quómodo credent ei, quem non audierunt? Quómodo autem audient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittán-

tur? sicut scriptum est : Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona!

R. Mox ut vocem Domini predicantis audivit beatus Andreas, relictis retibus, quorum usu actumque vivebat, * Eternæ vitæ secutus est præmia largientem. **V.** Hic est qui pro amore Christi pependit in cruce, et pro lege ejus sustinuit passionem. — Eternæ.

Lectio iij.

SED non omnes obediunt Evangelio. Isaías enim dicit: Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico: Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit: Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Inventus sum a non quaerentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem di-

cit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

R. Doctor bonus, et amicus Dei Andreas ducitur ad crucem: quam a longe aspiciens dixit: Salve crux, * Suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus. **V.** Salve crux, quæ in corpore Christi dedicata es: et ex membris ejus tamquam margaritis ornata. — Suscipe. **Gloria.** Suscipe.

In II. Nocturno.

Añã. Dignum sibi Dominus computavit Martyrem, quem vocavit Apostolum, dum esset in mari, alleluia.

Añã. Diléxit Andréam Dominus in odorem suavitatis.

Añã. Biduo vivens pendebat in cruce beatus Andreas pro Christi nomine, et docebat populum.

V. Constitues eos principes, super omnem terram.

R. Memores erunt nominis tui Domine.

Lectio iij.

Andreas Apostolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, disci-

pulus Joannis Baptistæ, cum eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei; secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eundem perduxit: cum postea una cum fratre piscaretur in mari Galilææ, ambo a prætereunte Christo Domino ante alios Apostolos vocati illis verbis: Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum; nullam interponens moram, et relictis retibus secuti sunt eum. Post cujus passionem et resurrectionem, Andreas, cum in Scythiam Europæ, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminandam obtigerat, venisset, deinde Epirum ac Thraciam peragrasset; doctrina et miraculis innumerabiles homines ad Christum convertit. Post Patras Achaiæ profectus, et in ea urbe plurimis ad veritatem evangelicam perductis, Egæam proconsulem, prædicationi evangelicæ resistentem, liberrime increpavit, quod, qui iudex hominum haberi vellet, Christum Deum omnium iudicem a demonibus elusus non agnosceret.

R. Homo Dei ducebatur ut crucifigerent eum: populus autem clamabat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine causa damnatur. **V.** Cumque ducerent eum ut crucifigeretur, factus est concursus populorum clamantium, et dicentium. — Innocens.

Lectio v.

TUM Egæas iratus, Désine, inquit, Christum jactare, cui similia verba nihil profuerunt, quo minus a Judæis crucifigeretur. Andréam vero de Christo nihilominus libere predicantem quod pro salute humani generis se crucifigendum obtulisset, impia oratione interpellat, ac demum hortatur, ut sibi consulens, diis velit immolare. Cui Andreas: Ego omnipotenti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurorum carnes, nec hircorum sanguinem, sed immaculatum Agnum in altari: cujus carnem posteaquam omnis populus credentium manducaverit, Agnus, qui sacrificatus est, integer perseverat et vivus. Quamobrem ira accensus Egæas,

jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fáciie liberásset, nisi ipse sedásset multitudinem, veheméntius rogans, ne se ad optatissimam martyrii corónam properántem impédirent.

R. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; áccipe me ab homínibus, et redde me magistro meo : * Ut per te me recipiat, qui per te me redémit. **V.** Beátus Andréas expánsis má nibus ad cœlum, orábat, dicens : Salva me bona crux. — Ut.

Lectio vij.

Igitur paulo post in tribúnal productum, cum Ægéas crucis extollentem mystéria, sibi que suam impietatem exprobrantem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitari iussit. Adductus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamare cepit : O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollicitè amáta, sine intermissione quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta; áccipe

me ab homínibus, et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus est : in qua biduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre nunquam intermíttens, ad eum impédirent, ad eum impédirent, ad eum impédirent. Quæ ómnia Presbyteri et Diáconi Acháia, qui ejus passionem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audisse et vidisse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperátore Constantínopolim, deinde Amálfim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basilíca sancti Petri collocátum est.

R. Expánda manus meas tota die in cruce ad pópulum non credentem, sed contradicentem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. **V.** Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum libere egit : exaltáre qui júdicas terram, redde retribuciónem supérbis. — Qui ámbulant. **Gloria Patri.** Qui ámbulant.

In III. Nocturno.

Añã. Non me permittas Dómine, fámulum tuum

a te separári : tempus est ut commendetur terræ corpus meum, et me ad te venire júbeas.

Añã. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impédiret passionem ipsius.

Añã. Accipe me ab homínibus, et redde me magistro meo : ut per te me recipiat, qui per te me redémit, alleluia.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. iv. c

In illo tempore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocáitur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua. Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia v. in Evang.

Udistis, fratres caríssimi, quia ad unius jussiónis vocem Petrus et Andréas relicti rétibis secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc miracula viderant; nihil ab eo de præmio æternæ retribuciónis audierant : et ta-

men ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula vidémus, quot flagellis affligimur, quantis minárum asperitatibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

R. Orávit sanctus Andréas, dum respiceret in cœlum, et voce magna clamávit et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab impio júdice depóni : * Quia virtutem sanctæ crucis agnóvi.

V. Tu es magister meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem confessus sum : tantummodo in ista voce exáudi me. — Quia.

Lectio viij.

In cœlo jam sedet, qui de conversiónem nos ádmonet : jam jugo fidei coilla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit : jam ruinis ejus crebrescéntibus, distrícti sui júdicii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus júdicio dictúri su-

mus, qui ab amore præsentis sæculi nec præceptis flëctimur, nec verbëribus emendámur?

R. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discipulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. **V.** O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepisti. — Súscipe. **Gloria Patri. Súscipe.**

Lectio ix.

SED fortásse aliquis táctis sibi cogitátionibus dicat: Ad vocem Dóminicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit: multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certe nos et hábita cum amore possidémus, et ea quæ minime habémus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam

desidéria habéndi dereliquit.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Salve crux pretiósá, * súscipe discipulum ejus, qui pepéndit in te magister meus Christus.

Psalmi de Dominica. 21.

Qui semper in Festis dicuntur.

2. Beátus Andréas * orábat, dicens: Dómine Rex æternæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3. Andréas Christi famulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximilla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelivit.

5. Qui persequebántur justum, * demersisti eos Dómine in inférno, et in ligno crucis dux justí fuisti.

Capitulum. Rom. x. b

FRatres, Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salutem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

EXsúltet orbis gáudiis: Cælum resúltet láudibus:

Apostolórum glóriam Tellus et astra concinunt.

Vos sæculórum Júdices, Et vera mundi lúmina, Votis precámur córdium: Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis, Serásque verbo sólvitis, Nos a reátu nóxios Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus

Languor salúsque sentiunt;

Sanáte mentes lánguidas: Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit Arbiter In fine Christi sæculi,

Nos sempitérni gáudii Concédát esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio, Tibique sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit júgiter Sæclum per omne glória.

Amen.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Añæ. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum; ne interficias hóminem Deo carum, justum, mansuétum, et pium.

Oratio.

MAjestátem tuam Dómine suppliciter exorámus: ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apó-

stolus exstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor. Per Dóminum nostrum.

Commem. Feriæ.

AD TERTIAM.

Capitulum ut supra ad Laudes. 518.

R. br. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. **Gloria Patri.** In omnem.

V. Constítues eos príncipes super omnem terram. **R.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. Rom. x. c

NON enim est distíctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

R. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. **V.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine. Super. **Gloria Patri.** Constítues.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortátus est princípatus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Rom. x. c.

ISaias enim dicit : Dómine quis creddidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

R. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. **V.** Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. **Gloria Patri.** Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Capit. et Hymn. de Laud. 518. Ps. ut in ij. Vesp. de Communi Apost. [18]

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Aña. Cum pervenisset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta : secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscipias me discipulum ejus, qui pepéndit in te.

Et fit Commem. Feriæ.

Festa Decembris.

DIE II. DECEMBRIS.

**S. Bibianæ
Virginis et Martyris.
Semiduplex.**

Omnia de Communi Virginum [122] præter sequentia.

Oratio.

DEus ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxisti : mentes nostras ejus intercessióne tibi caritate conjunge; ut amótiis periculis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iii.

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobilior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno Apóstata impiíssimo tyránno expræfèctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurinas deportátus, Martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et filiæ primum conclúsæ domi, ut inédia confice-

réntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus exspoliátur; Aproniánus Urbis prætor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur, quas humana prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriente, cum vivacióres vegetiorésque conspexisset, vehementer est admirátus.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet temirabíliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v.

Suádet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos Géntium, amíssas ídeo opes, impetrátoris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúra. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam foedári móribus Ethnicórum, prætoris impietátem

constantíssime detestántur. Quare Demétria ob óculos Bibiána repénte córruens, óbiit in Dómino : Bibiána Rufinæ mulieri vaférrimæ seducénda tradítur, quæ ab incunábulis edócta, christiánas leges, et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior féminæ superávit insídias, et prætoris astus delúsit.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Propterea.

Lectio vi.

Nihil autem proficiente Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotidie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus prætor, accensus ira, quod in Bibiána perdidisset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctisque máribus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec efflaret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínus servátum; quod deín-

de Joannes Præsbyter sepelivit noctu juxta sepulcrum sororis, et matris ad palatium Licinianum, ubi usque in præsens existat ecclesia Deo, sanctæ Bibianæ nomine, dicata, quam Urbanus octavus instauravit, sanctarum Bibianæ, Demetriæ, et Dafrôsæ corporibus in ea repertis, et sub ara maxima collocatis.

℞. Afferentur. [133]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xij. f

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. xj. in Evangelia.

Cœlorum regnum, fratres carissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita quæ non novit: quatenus exemplo visibilium se ad invisibilia rapiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confricatus incalêscat: ut per hoc, quod scit notum

diligere, discat et incognita amare. Ecce enim cœlorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur: quem qui invenit homo abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa, quæ habet, et emit agrum illum.

℞. Hæc est Virgo sapiens quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. ℞. Media nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obviam ei. — Et veniente.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia studium cœlestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsenti etenim vita, quasi in via sumus, quæ ad patriam pergimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædari ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc

autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod agimus, laudes exterius non queramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto: ut et de bono opere proximis præbeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere querimus, semper optemus secretum.

℞. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ℞. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. — Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ij.

Thesaurus autem cœlestis est desiderium: ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii cœlestis. Quem profecto agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinæ cœlestis custodiam calcet: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnalem vi-

tam cruciat, spiritus perhorrescat.

Te Deum. 20.

In Laud. fit Comm. Feriæ. Vesperæ de sequenti.

DIE III. DECEMBRIS.

S. Francisci Xaverii Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq. Oratio.

DEus, qui Indiarum gentes beati Francisci prædicatione et miraculis Ecclesiæ tuæ aggregare voluisti: concede propitius, ut cujus gloriosa merita veneramur, virtutum quoque imitemur exempla. Per Dominum.

Deinde fit Comm. S. Bibianæ, Aña. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

℞. Diffusa est.

Postea de Feriâ.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Franciscus in Xaverio diocesis Pamponensis nobilibus parentibus natus, Parisiis sancto Ignatio sese comitem et discipulum junxit. Ipso magistro eo